

Vuelta

Dat de Ronde van Spanje niet in Spanje verreden hoeft te worden - althans, niet in zijn geheel - neemt mij in voor de wielersport. Het toont een verfrissend gebrek aan rechtlijnigheid, in een wereld die verder van dwingende voorschriften en reglementen aan elkaar hangt. Het past ook erg bij deze tijd. Zoals je vandaag de dag genderfluïde kunt zijn, ergens in het schemergebied tussen man en vrouw, kan een land bij een grote wielerronde natiefluïde zijn.

Nou behoorden wij ooit aan Spanje toe, dus zo heel gek is het nou ook weer niet. Al zal Willem van Oranje zich omdraaien in zijn praalgraf. Zijn leven gegeven in de strijd tegen de Spanjolen en 434 jaar later worden ze met miljoenen aan gemeenschapsgeld weer teruggelokt. Al is het natuurlijk maar voor even.

'Utrecht rekt op Vuelta', kopt deze krant, nadat de Provinciale Staten van Utrecht in meerderheid akkoord gingen met een bijdrage van 2,1 miljoen euro aan een eventuele Utrechtse start van de Ronde van Spanje. In totaal moet er een kleine 15 miljoen worden afgetikt voor vier dagen wielersport. Al moet de helft daarvan worden opgebracht door publieke en private partijen in Brabant, dat in 2020 ook dolgraag opnieuw een Spaanse provincie wil worden.

De directeur van de Vuelta, Javier Guillén, laat desgevraagd weten 'positief' te zijn over een Utrechtse start. Maar sinds het Utrechtse Grand Départ van de Tour weten we dat wielerbazen dat soort woorden alleen gebruiken om hunkeren naar Zuid-Europese sportallure te paaien. Voor het zelfde geld start de Vuelta in 2020 op de Erasmusbrug. De kans dat de Ronde van Spanje net zo'n daverend volksfeest wordt als destijds de Tour, acht ik niet al te groot. Zo hadden de Fransen hun

eigen weer meegenomen en is het maar de vraag of dat hun zuiderburen ook lukt.

Intussen droom ik van een Wimbledon-editie in 2021 op de tennisbaan in de Voorveldse polder. Of de Grand Prix van Monaco op 'het stratencircuit van Utrecht'. Maar het zal de Ronde van Zwitserland wel worden. Of Luik-Bastenaken-Utrecht.